

(*Justitsministeren* [Steincke]: Nej!). Ja, saaledes forstod jeg det i alt Fald. Dernæst vil jeg sige, at alene det, at en saadan Mand føres frem for Domstolene i en saadan Sag, er i Stand til at blamere ham i Offentlighedens Øjne. Man har jo set, og man har jo lige i de sidste Dage set et oprørende Eksempel paa, at en sigtet Mand bedømmes og behandles, som om han havde tilstaaet og var straffet, jeg sigter naturligvis her til Biskop Bast Afæren. Jeg finder det heller ikke betryggende, at der indsættes en Bestemmelse om, at det kun gælder psykisk abnorme; thi den Læge, der skal afgive Erklæring, maa jo bygge paa de Opgivelser, han faar fra anden Mand, selv om de er forkerte, eventuelt fuldkommen løgnagtige. Og naar man har haft Lejlighed til at se den Ondskab, der kan rummes indenfor Mennesket, vil man ikke kunne slaa sig til Taals hermed. Endelig beror den Kautel, at den paagældende skal have truet den offentlige Sikkerhed, paa et Skøn.

Axel Møller: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen ret meget, men kun ganske kort gøre Rede for mit Standpunkt til de stillede Ændringsforslag. Selve Diskussionen viser jo, at Spørgsmaalet ikke er tilstrækkelig afklaret. Det er efter min Mening ønskeligt, at man kan naa til at faa udtømmende Regler for Frihedsberøvelse udenfor kriminelle Sager, men det har der ikke været Tid til her. Jeg vil derfor finde, at Flertallets Forslag foreløbig vil kunne være tilfredsstillende, idet jeg ikke er bange for, at den Garanti, man har i de civile Domstole, ikke skulde være tilstrækkelig. Men jeg vil samtidig erklære, at jeg vil stemme for Mindretallets Forslag under Nr. 4 om Revisionsbestemmelsen, saaledes at Loven ikke skal gælde længere end til Udgangen af 1927. Der vil da blive Lejlighed til at tage hele Spørgsmaalet op til en haardt tiltrængt Revision.

Rytter: Jeg hørte til min Sorg, at den højtærede Minister allerede tænkte sig mig indespærret paa Sikringsanstalten ved Nykøbing. Der kan man se, hvor saadant et Lovforslag kan sætte Folk Fluere i Hovedet. Maa jeg med Hensyn til de forskellige Ting, som den højtærede Minister var inde paa, sige, at det er rigtigt, at Sundhedsstyrelsen siger, at han skal indespærres paa en Sikringsanstalt, men der staaer ikke noget om Nykøbing. Retslægeraadet siger udtrykkelig paa en Arbejdsanstalt

og senere paa Nykøbing. Nu har Justitsministeren senere sluttet sig til Retslægeraadet, og saa forstaar jeg egentlig ikke, hvorfor han fremdrager denne Forskel saa meget. Den højtærede Minister maa ikke overse, at han ved at nægte Manden fri Proces og derved søge først at faa Spørgsmaalet frem for Domstolene, naar han havde faaet en Lov, gavner sin egen Stilling, men i samme Udstrækning, som han gavner sin egen Stilling, vil han skade Manden. Saaledes er det faktiske Forhold. Og naar saa den ærede Minister sagde: Lad os faa effektive Regler, saa har jeg paa mit Partis Vegne erklæret, at vi er villige til at skaffe effektive Regler, naar blot vi kan faa nogen Støtte hos Ministeren, og at vi vil gaa med til at gennemføre Straffelovsregler baade for Recidivister og Psykopater. Jeg tror, at vi paa den Maade vil faa de bedst mulige Regler.

Justitsministeren (*Steincke*): Det ærede Medlem Hr. Blang udtalte, at naar man havde haft Lejlighed til at se den Ondskab, der findes hos Mennesket — en Lejlighed, jeg har haft af og til i den senere Tid —, saa vilde man ikke kunne føle sig beroliget ved Flertalsforslaget. Jeg vil alligevel søge at berolige det ærede Medlem, thi end ikke jeg kunde indespærre det ærede Medlem Hr. Rytter efter dette Flertalsforslag. Der er overhovedet det at sige til dette, at det ærede Medlem Hr. Blang maa ikke have læst de Eksempler, jeg udtrykkelig fremhævede ved Sagens første Behandling, naar han kan fremsætte disse Bemærkninger. Jeg skal ikke gentage de Eksempler, men kun bede det ærede Medlem om at læse dem. Hvis han havde gjort det, vilde han ikke fremsætte de Udtalelser, han har fremsat her i Dag, i saa Fald vilde han sige: Det er godt, at vi i visse Tilfælde har denne Lov, at vi ikke først skal have disse i de Tilfælde, der var Tale om, gamle og i øvrigt hidtil hæderlige Folk straffet, før man kan gribe ind.

Til det ærede Medlem Hr. Rytter vil jeg sige, at jeg paa ingen mulig Maade nogen Sinde har anset ham for farlig for den offentlige Retssikkerhed, saa det var en ren Fortalelse, naar jeg før kom til at sige det ærede Medlem Hr. Rytter i Stedet for Hr. Berning.

Det ærede Medlem Hr. Rytter fremsatte nu til Slutning en Bemærkning, som jeg blev lidt betænkelig ved og ked af. Det syntes, som om det ærede Medlem vilde insinuere, at naar Hr. Berning først